in ZA, xvii, 262 ff., as leper, but Combe, Babyloniaca, iii, 73, 74, showed that it meant the humble classes, and so poor. It passed into Heb. as מַבְּבֶּין מִּבְּיֵן מִּבְּיִן מִּבְּיִן מִּבְּיִן מִּבְּיִן מִּבְּיִן מִּבְּיִן מִּבְּיִן מִּבְּיִן מִּבְיִּן מִּבְּיִן מִּבְּיִּן מִּבְּיִּן מִּבְּיִּן מִּבְּיִּן מִּבְּיִּן מִּבְּיִּן מִּבְיִּיִּן מִּבְּיִּן מִּבְּיִּין מִּבְּיִּן מִּבְּיִּן מִּבְּיִּין מִּבְּיִּן מִּבְּיִין מִּבְּיִין מִּבְּיִין מִּבְּיִין מִּבְּיִין מִּבְּיִּן מִּבְּיִין מִּבְּיִּבְּיוֹ מִּיִּים מִּבְּיִּבְּיִין מִּבְּיִין מִּבְּיִּיִּיְ מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִּם מִּבְּיִּם מִּבְּיִּם מִּבְּיִם מִּבְּיִים מִּבְּיִּם מִּבְּיִּם מִּבְּיִּם מִּבְּיִּבְּיִים מִּבְּיִבְּיִּם מִּבְּיִּם מִּבְּיִּם מִּבְּיִם מִּבְּיִּם מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִּם מְּבְּיִּם מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְבְּים מְּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְבְּים מְבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְבְּים מְּבְּים מְבְּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּים מְבְּבְּים מְבְּבְּיבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְּבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְּבְּים מְבְּים מְבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְּבְּים מְבְּים מְבְּבְּים מְבְּים מְבְּים מְבּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּים מְבְּבְּים מְבְּים מְבְּים מְ

ره (Masīḥ).

iii, 40; iv, 156, 169, 170; v, 19, 76, 79; ix, 30, 31.

Messiah ($\dot{o}$ M $\epsilon\sigma\sigma i\alpha\varsigma$).

It is used only as a title of Jesus, and only in late passages when Muḥammad's knowledge of the teachings of the People of the Book is much advanced.

The Muslim authorities usually take it as an Arabic word from to wipe (Tab. on iii, 20). Others said it was from مستح to smear

or anoint (Rāghib, Mufradāt, 484), others derived it from to travel (LA, iii, 431), and some, like Zam. and Baid., rejected these theories and admitted that it was a borrowed word.

Those Muslim philologers who noted it as foreign, claimed that it was Hebrew, and this has been accepted by many Western scholars, though such a derivation is extremely unlikely. Hirschfeld, Beiträge, 89, would derive it from Aram. NTO, which is possible, though as it is used in early Arabic particularly with regard to Jesus, we are safer in holding with Fraenkel, Vocab, 24,4 that it is from Syr. especially as this is the source of the Arm. Uhuhuy5; Eth. oh, 6; the Manichaean mšixa of the "köktürkisch" fragments7; the Pazend

193, n. 3.

¹ Johns, Schweich Lectures, 1912, p. 8, would derive it from kann "to bow down", so that originally it would mean suppliant. See, however, Zimmern, Akkad. Fremdw, 47.

² Noldcke, Neue Beiträge, 45. Note also the Phon. [Constant of the Phon.] (Harris, Glossary, 120).
3 Sayous, Jesus Christ d'après Mahomet (Paris, 1880), p. 21; Pautr, Offenbarung,

⁴ So Lagarde, *Ubersicht*, 94; Margoliouth, *Chrestomathia Baidawiana*, 163; Cheikho, *Nasrāniya*, 186; Mingana, *Syriac Influence*, 85.

⁵ This, however, may be direct from the Greek; cf. Hubschmann, Arm. Gramm, i, 364.

⁶ Nöldeke, Neue Beiträge, 34.

⁷ Le Coq in SBAW, Berlin, 1909, p. 1204; Salemann, Manichaeische Studien, i, 97.